

Rigsdagstidende.

1851. - Forhandlingerne paa Folkethinget. № 83.

Tredie Session.

32te Møde.

Fretdagen den 28de November.

(Forts.)

Frieger: Det Forslag, som vi have stillet til Begyndelsen af § 34, gaaer væsentlig ud paa at udelade den Bestemmelse, som findes i Udfastets § 34, at de foreløbige Underfølgelser efter Rigsrettens Paalæg altid skulle anstilles „af den vedkommende civile eller militaire Underret“. Disse Ord ville være at udelade i denne Paragraph, og istedetfor de udeladte Ord skal træde den nye Paragraph mellem § 34 og § 35. Vi erkjende nemlig vel, at der kan være forskjellige Tilfælde, hvor det kan være hensigtsmæssigt, at det Hverv, om hvis Udførelse der er Spørgsmaal, overdrages til vedkommende civile eller militaire Underret; men vi troe tillige, at det maa erkjendes, at der maa gives Rigsretten Udgang til ogsaa at overdrage Andre dette Hvervs Udførelse. Det maa jo nemlig erindres, at man har anseet det nødvendigt at indføre en egen Domstol, hvor med Folkethingets Samtykke visse Statsager af særlig Betydning kunne anlægges, saadanne Sager nemlig, hvor den almindelige Retspleie ikke er stærk nok til at magte de Anklagede; hvis dette nu gjælder om de almindelige Domstole, saa gjælder det naturligtvis ogsaa om de almindelige Undersøgelsesdomstole. Det vil maaffee siges, at det allerede under den sædvanlige Retspleie af og til hændes, at een eller anden Undersøgelse overstiger den almindelige Underdommers Evne, eller, at han i alt Fald paa Grund af andre Forretninger eller af en hvilken som helst anden Årsag ikke kan overkomme Undersøgelsen, og at man i saa Fald udsender med særskilt Commissorium En eller Anden til at foretage en saadan Undersøgelse; det maa imidlertid erindres, at Undtagelser fra de almindelige Love ikke kunne gjøres af Regjeringen undtagen i

Genhold til Grundlovens § 32 eller en særskilt Lovhjemmel. Ifølge Grundlovens § 32 antager jeg, at naar § 34 i dens oprindelige Skikkelse i dette Lovforslag var voteret og blev ven til Lov, saa vilde ingen Justitsminister være berettiget til at udfæde noget Commissorium, hvorved der extraordinært overdroges den Myndighed at anstille foreløbige Underfølgelser til En, der ikke ifølge sin almindelige Embedsstillning kunde optage Undersøgelsesforhør; thi Loven hjemler da ingen Undtagelse fra den almindelige Regel, at Rigsretten skal overdrage dette Hverv til vedkommende civile eller militaire Underret. Jeg maa derfor ansee det for ønskeligt, at Rigsretten kan overdrage Undersøgelseshvervet til Andre; naar Rigsretten saaledes ikke bindes til den civile og militaire Underret, vil det uden tvivl findes naturligt, at der ogsaa gives Rigsretten fri Udgang til selv at vælge en Mand, hvem dette Hverv skal overdrages, dog saaledes, at den ikke udvælger nogen af sin egen Midte. Jeg troer nemlig, at man maa give den ærede Justitsminister Ret i, at det ikke er ønskeligt, at Rigsrettens egne Medlemmer indblandes i Forundersøgelsen, saa at det altsaa bør være en del til sikket Mand uden for Rigsretten, hvem dette Hverv skal overdrages. I den Fuldmagt, som gives af Rigsretten til Undersøgelsesdommeren, vil da Grandserne for hans Myndighed være at fastsætte, og der vil tillige være at bestemme, hvorledes der skal forholdes med Sriverforretningernes Udførelse. Antages dette for rigtigt, da vil ogsaa dermed Redaktionsforandringerne i § 36 og i § 37 være hjemlede. Forreften er der i det Forslag, som er gjort med Hensyn til den første Deel af § 34, foreslaaet en lidt forandret Affattelse, som ikke har til Hensigt at forandre Meningen, men som dog maaffee udtaler noget bestemtere, hvad der efter den ærede Justitsministers Mening allerede ligger i Paragraphen selv, nemlig at